

Babas pasakuojuēmā

„Varnelē“

Ka bovau vāks, tonkē netoriejuom dounas. Sosiedus gīvena bepruota gera muotrēška. Ana, ka tik douna keps, vēsomet ē mon „varnelē“ iškeps. Aš nomanīdavau kumet galio gautē ē ēdavau būktāso rēkalu pro anuos kēima. Moni pamatiusi, ēšēdava. Po kvartūgu pakavuojuosi, nes seserēis bējojē, ēšnešdava „varnelē“. Aš tēk kapt ēr ē kuojēs. Dabar netrūkst ni dounas, ni pīragu, bet skaniausia bova mažū dēinū „varnelē“.

Batā

Mona tievs bova skūps. Bovau augonti vāks. Tievs nuejē pas žīda ē saka:

– Douk mon keturdešimta numerē batus vākou.

– Ui, Šēma, kou to mēslēji, tokēm vākou tokius batus pērktē.

– Ka neēšaugto.

O aš vēsa gīvenēma dēdesniū trisdešimt septintas numeras tēp ē nenešiuojau.

Mona diedē Šēma

Mona tievs niekor nenuoriejē ē svetius važioutē. Važiuojēt rēkiejē kou nors vežtēis. Dēltuo pri mūsa tonkiauo liob atvažioutē tieva bruolē vākā gimnazistā. Anēi dainioudava:

Mona diedē Šēma,

Šēmienē tetotē.

Aš pas Šēma vēsados,

Pas mon Šēma niekaduos.

Kartūnā

Kāp sakiau, mona tievs bova baisē skūps. O aš jauna pouštēis nuoriejau. Liobu pasēkavuojuosi nuo tieva nuneštē žīdou kiaušiu. So tās kiaušēs vēsēp bova. Pas momis da ē tēp sakīdava: „Nešiau i Skouda – nosoka, nešiau ē Bēmbalēje – atkrēta“. Vēsēp prastā. No, bet aš sosētaupiau pēnēgu ē nusipērkau kartūnus. Krūmalie apsēvēlkau, ka tievs nematīto ē ēšējau ē toncius. Parēnont vėl rēk līstē ē krūmalie parsēdarītē. Tēk ēlēndau, ož šakuos ožsēkabēnau – čirkšt ē po kartūnu. Tēk vēina karta ē tebovau apsēvēlkosi.

Kāp kriaučius bliuska taisē

Tuoki mondri muotrēška pas vēina kriaučiu siūdēnuos bliuska. Išsērējē, ka negerā pasiova. Nunešē pas kēta taisītē. Tas pakabēna ē šiepalī, palaikē nedielē. Atejē ta pati ponē.

- No, a pataisē?
- Tē, tēp, pataisiau.
- No daba vēsā kētēp.

Pēršlības

Par mesiedi bova daug pēršlību. Vēns vaikis, noriedams pasēruodītē dēdēlē baguots, sokasē ēš snēiga kapčius. Atvažiavosēms merguos tievams ē vēina kapčiu ruoda, ka bolvēs, ē kēta – ka batvēnē. Paruodē klēbuonējēs žemē. Ē apsēžanējē. Pavasari klebuona vaikē pradiējē žeme artē. Pati ē saka:

- Tieva, mūsa žemē kažkas ar.
- No ē ēšaiškiejē vēsa tēisa.

Bruolē špuosas

Mona muotina bova baisē geruos šērdēis. Pasēkavuojosi nuo tieva liob sosiedē batvēniu doutē. O mona bruolis bova pasiotēs. Vēina karta apsoka maišieli ontrēp ēr ošrēša gala. Brieška. Ka tik bēško daugiau sotema, ateja muotrēška tū batvēniu neštēis. Kāp ims, vēsē batvēnē taratai ē griovali. O če bistrē rēk, ka tievs nepamatīto. Bruoliou juokā, o sosiedē striuokā.

Pasērokava

Vēns vaikis baisē nenuoriejē rokoutēis. Ē sotēka tokē pat merga. Bova rogpjūtis. Tas vaikis ē saka:

- Kēik daug mosū.
- Merga nieka nesaka.
- Vaikis tuoliau:
- Jegu īr mosū, būs ē blosū.

Kāp pati vīra pamuokē

Gīvena vīrs so patē. O tas vīrs bova baisē bombous. Jegu pati ēšvērē kopūstīnē, reikiejē batvēnīnēs, jegu ēšvērē batvēnīnē – reikiejē kopūstīnēs. O pati ērgi pasiotusi bova. Kāp žmuonis saka: „Ne so pēršto driebta“.

- Vēina karta ana ē saka:
- Tieva, ēšvēriau batvēnīnēs, a nesi jiestē?
  - Aš sakiau, ka no batvēnīne mon prastā īr, kopūstīnē kēts rēkals.
  - Še, jiesk kopūstīnē.
- Nu tuo laika vīrs nebombiejē diel pēitu.

Gugutis

Vākā pešē žousi é pamatē cėguonus atėnont. Grėtā pakavuojė žousi ož pečiaus. O cėguonā nebūto cėguonā – grėtā nugvelbė. Nomėškė nė napajota. Išėnont cėguons é saka:

– Gugutis bova ont muolėjas kalna, o pateka é terbavas miesta.

Cėguona arklīs

Žmuogs somėslėjė éš cėguona arkli pėrktė.

– Gers arklīs, tėk gelžėis nejied, é medi nelėp.

– Aš šersio žuolė, o lėptė tego kelio lėp.

Nosėpėrka. Rėk pažabuotė – nė éš tuola. Privaziava medėni tėlta – nė krust. Toukart žmuogos soprata, diekuo anuo arklīs „gelžėis nejied, é miedi nelėp“.

Gerasis altarists

Lėnkėmus bova baisė gers altarists. Kou kalieduodams sorinkdava – atidoudava biedniesėms. Mona sosiedė bova baisė biedna – ana pri mūsa vėsomet solaukdava konėga é atėdoudava kaliedas. Altarists bova kėtuoks nego kėtė konėgā. Ons nuoriedava paveizietė, kāp žmuonis gīven. Diel tuo ta muotrėškelė é saka:

– Mon paruodīk kāp gīveni.

– Ka, konėgieli, mona truoba nešlouta.

– Parlėpsio, parlėpsio... Jego to gali kėkvėina dėina gīventė, ta aš vėina karta ėjėtė tėkrā ka galiesio.

Pariedkas nebėbova

Vaikis so merga sorokava žanītėis. Padavė ožsakus. Ė ėšėjė bulviu kastė. Vaikis galvuojė, ka merga pīliuos krežius, o merga – ka vaikis. Sosėbarė é nebėbova pariedkas.

Anekdots

Žīds prižadiejė Barbė koskelė, jegu priims nakti. Barbė sosėtare so vaikiu, ka tas vėituo anuos nuėto é kamaralė. Kap tarė, tep é padarė.

Rīta meta žīds tam patėm vaikiou é saka:

– A nuori sekreta. Barbė tor paukšti.

Konkuolinė

Žents so oušvienė geriau sorokava nego so patė. Vīrs dērb laukūs, o pati vėrė konkuolinė. Ė prėsvėlėna tėik, ka bova rauduona. Parejė vakarė vīrs ėš laukū, nuor jiestė. Veiz – ont stalo ĩr konkuolinė.

Pradieję sriebtė ė klaus:

– Katra vėrietau?

Oušvienė saka:

– Aš.

– Aš ė sakau, ka tuoki skani.

Kāp mergas ė raruotus ejė

Par advėnta žmuonis ėdava ė raruotus. Bova daug snėiga. Mergas ejė gėiduodamas „Sveika Marėja“. Tas laikas bova maduo gondītė. Merguoms, bebrėndont par snėiga, ėš krūmaliu ėššuoka baidīklė ont balta arklė. O mergas, ėšsėgondosės bepasakė: „Svekaka bukaka“.

Viežlībs sūrielis

Seniau bova maduo konėgou pravėnta neštė. Nuejė muotrėškelė pas konėga ė saka:

– Še, konėgieli, sūrieli. Viežlībs, viežlībs mona sūrielis – pelkie nopluoviau, novatcuojau.

Verbūzus

Patiuo pamėškėie gīvena meistros. Mon reikiejė pečiu padėrbtė, tad ė nuejau. Gers žmuogos bova. Torėjė tuoki dėdėli verbūza ė saka:

– Neškės.

Kāp nenešis, ka doud – nepaduoro. Velko nomėi, vo smagībė ė keikous. Paskiau somėslėjau kuokiam krūmalie ėšmestė. Anū žemie negal, da atras – sopīks. Vėlkau, vėlkau, paskiau ka šveitiau ė pakrūmalė. Džiaugiaus atsėkratius.

Kāp ėšmuokau siūtė

Bovau jau žanuota. Reikiejė ožvalkalus sosiūtė. Sosieds Kiaups torėje siovėma mašėna. Nuejau nešėna ožvalkalās. O kriaučius ė saka:

– Šėta mašėna ė siūk.

Jergau mona. Nepasiovau. Siūla pimpaliuojės. No ė mėslejo: „Nelabasis, a nagalieję mon sosiūtė“. Moni devīnė prakaitā ėšpīlė. Šep netep sosiovau. O paskiau vėsa gīvenėma diekavuojau ė daba omžėnatėlsi pasakau, ka ėšmuokė siūtė.